

ORĘDZIE FATYMSKIE U ŹRÓDEŁ SOLY

Rzymsko-Katolicka Parafia
Świętego Wawrzyńca D.M.
i Świętego Kazimierza Królewicza
<http://parafia-rajcza.j.pl/>

17 września 2017 roku * Tygodnik Parafii w Rajczy * Rok XXI * 38 (1099)

BRATERSKIE PRZEBACZENIE

Syn Boga przychodząc do nas, przerzucił most łączący ziemię z domem swego Ojca. Przez odkupienie zaprosił nas do swego rodzinnego domu, jako swoich braci. Wraz z zaproszeniem postanowił nas nauczyć języka, jakim posługuje się On w odniesieniu do swego Ojca. To bardzo ważne, by znać zarówno tematykę rozmów w domu Ojca, jak i sposób ich przeprowadzenia. Stąd Syn Boga zostawił nam taki mały słownik, który trzeba możliwie doskonale opanować, by człowiek nie popełnił nietaktów zarówno w odniesieniu do Ojca, jak i do braci. Tym słownikiem jest tekst „Ojciec nasz”. W każdej autentycznie chrześcijańskiej rodzinie ojciec i matka przekazują dziecku słowa Modlitwy Pańskiej tak, by je opanowało na pamięć, i chwala im za to. Przekazują wówczas skarb nad skarby, język umożliwiający nawiązanie kontaktu z Bogiem Ojcem i wszystkimi Jego dziećmi. Niewielu jednak rodziców stać na to, by mądrze w pełni wyjaśnić bogactwo zawarte w tej Modlitwie. Niewielu bowiem rozumie, że ten język nie jest zarezerwowany wyłącznie do rozmów z Ojcem, ale jest językiem Bożej Rodziny, językiem każdej wspólnoty opartej na ewangelicznie rozumianym braterstwie.

Otóż wśród słów, które należą do słownika domu Ojca niebieskiego, jest słowo „przebaczenie”. Jezus pragnie, byśmy prosili Ojca: „Odpuść nam nasze winy jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Pragnie przez to podkreślić, iż warunkiem przebaczenia ze strony Boga jest nasza umiejętność przebaczenia braciom, którzy nas skrzywdzili.

Warto uważnie przeczytać choćby jedną Ewangelię św. Łukasza i zestawić zawarte w niej teksty o przebaczeniu, aby się przekonać o ich ilości i znaczeniu. Cała Biblia Starego i Nowego Przymierza czytana pod tym kątem odsłania się jako Wielka Księga o przebaczeniu.

Jezus nie tylko mówił o przebaczeniu, On uczył swoich uczniów przebaczenia. Znamienna jest w tym kontekście rozmowa z Piotrem, który miał poważne trudności z przebaczeniem i interesowały go granice, w jakich ma udzielić przebaczenia swemu bratu. Wydawało mu się, że jeśli przebaczy siedem razy, to już dokonał wielkiego dzieła. Jezus gani takie szukanie granic i otwiera przebaczenie na nieskończoność. „Nie mówię ci aż siedem razy, ale siedemdziesiąt siedem razy”.

Chrystusowi chodzi o to, byśmy umieli budować braterstwo żyjące atmosferą domu Ojca niebieskiego, a tam obowiązuje prawo całkowitego przebaczenia. Nie można bowiem budować braterstwa, gdy ktoś wykreśli granice przebaczeniu.

Rzecz jasna, że przebaczenie jest potrzebne dla przebaczonego, jak tlen do życia. Jego serce nie może normalnie pracować, gdy dotyka go paraliż nieumiejętności przebaczenia. Trudniejsza jest odpowiedzialność za tego, komu się okazuje przebaczenie, aby on nie zrozumiał tego jako zielonego światła do dalszego krzywdzenia współbraci.

W przypowieści o nielitościwym słudze Jezus wzywa do głębszej refleksji nad odpowiedzialnością za okazanie przebaczenia, nawet dopuszcza taką sytuację, w której można cofnąć okazane przebaczenie, gdy dostrzegamy, że zostało ono nadużyte i nie tylko nie postawiło tamy złu, ale jeszcze bardziej je rozlało.

Jakże trudno żyć, gdy człowiek w sercu przebacza, bo kocha, a nie może tego przebaczenia objawić, bo ten, który krzywdzi, jeszcze nie dorasta do przyjęcia tego daru. Stąd przebacząc musimy bardzo zabiegać, zwłaszcza modlitwą, o to, by ten, komu przebaczymy, dostrzegł wielkość krzywdy wyrządzonej i wielkość ofiarowanego mu przebaczenia.

Wszyscy wspólnie winniśmy uczyć się trudnej sztuki przebaczenia. To jest część trudu przygotowania do wejścia w progi domu Ojca niebieskiego. Tam jest miejsce jedynie dla tych, którzy umieją przebaczyć z całego serca.

Kto rozumie, o jak wielką wartość chodzi w przebaczeniu, ten z łatwością odkryje, iż ta umiejętność buduje, jak cement, braterską wspólnotę. Każdy uraz zachowany w sercu, każda pretensja – dzieli. Przebaczenie działa jak kojąca maść lecząca ranę serca. Uraz jest jak drzazga wbita w ciało i nie pozwalająca zabliznić się ranie. Trzeba umieć posługiwać się tym lekarstwem leczącym każdą ranę, jaką może świadomie czy nieświadomie zadać nam brat.

Kto umie przebaczać, może być spokojny, iż w jego sercu jest klucz do domu Ojca. Niebo otwiera się przebaczeniem danym i okazanym braciom. Kto ich wpuszcza przed sobą do domu Ojca, może być pewien, że drzwi tego domu otworzą się i przed nim.

Ks. Edward Staniek

BP PINDEL NA DOŻYNKACH: BY PANOWAĆ NAD ŚWIATEM, TRZEBA UMIEĆ ZA NIEGO DZIĘKOWAĆ

„Trzeba wiele się nauczyć i nabrać doświadczenia, żeby panować nad stworzonym światem oraz nad własnym życiem” – podkreślił bp Roman Pindel podczas dożynek diecezjalno-powiatowo-gminnych, które odbyły się 10 września w Kętach. Biskup bielsko-żywiecki przewodniczył Mszy św. w kęckim kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa i wziął udział w obrzędzie dożynkowym. Liturgia była dziękczynieniem za szczęśliwie zakończone żniwa i zebrane plony. W uroczystości wzięli udział m.in. przedstawiciele dekanatów diecezji, reprezentanci władz samorządowych i administracyjnych.

W homilii biskup przypomniał najważniejsze prawdy dotyczące odniesienia człowieka do świata, które znaleźć można na kartach Pisma Świętego, w tradycji i nauczaniu Kościoła. Wskazał, że zanim człowiek zacznie panować nad światem, musi poznać samego siebie, zapanować nad sobą – „nad gniewem, nad zemstą, która nieraz rodzi się w sercu, nad pożądlivością, by więcej posiadać, by ujarzmić innych ludzi”.

„Dobrze wiemy, że dobry władca, w jakiegokolwiek epoce czy systemie społecznym, jest dobry wtedy, kiedy sam jest opanowany, kiedy sam w swoim sercu potrafi kierować swoim życiem. Dopiero później okazuje się, że jest dobrym włodarzem, królem, panem, gospodarzem” – stwierdził kaznodzieja.

„Trzeba wiele się nauczyć i nabrać doświadczenia, żeby panować nad stworzonym światem, z którego korzystamy, ale także panować nad tym, co budujemy, jak organizujemy nasze życie i usprawniamy życie społeczne” – dodał.

Biskup wskazał, że właściwą człowiekowi jest postawa dziękczynienia za świat – stworzony po to, by istota ludzka mogła z niego korzystać i dobrze przeżyć życie. „Dziękować także za to, że ma świadomość odpowiedzialności za życie swoje i innych. Ludzie wciąż dziękują Bogu za to, że stworzył rozumnego człowieka i świat, który jest mu dany w użytkowanie i panowanie” – zaznaczył i przestrzegł przed postawą, gdy człowiek nie dziękuje Bogu i nie pyta, jak ma korzystać ze świata.

„Wtedy szybko popada w różnego rodzaju żądze i nieuporządkowania. Staje się łatwo zachłanny, prowadzi rabunkową gospodarkę, nie myśląc o innych, a nawet o swoim bezpieczeństwie. Wyzyskuje i podporządkowuje innego człowieka, byle coraz więcej posiadać” – wyjaśnił kaznodzieja i odwołując się do słów z Księgi Mądrości, powtórzył, że „Bóg, który dał ziemię i cały świat, dał też instrukcję do dobrego, bezpiecznego, owocnego i przyjaznego korzystania ze świata oraz życia z innymi ludźmi”.

„Nie ma prawdziwej religijności, w której nie byłoby wdzięczności Bogu za życie, za istnienie, za świat, za naszych bliskich” – nawiązał duchowny do pouczeń św. Pawła, w których Apostoł radzi, by odrzucić jako cel życia bogacenie się i chęć nieograniczonego posiadania.

„Człowiek, który wierzy w Boga, może zapomnieć o wdzięczności wobec Tego, który mu daje wszystko” – zauważył hierarcha i podkreślił, że cechą świadomości posoborowej Kościoła jest to, by uczyć się nie tylko, jak żyć, ale także, by uważnie spoglądać na znaki czasu – prądy myślowe, pewne tendencje, wydarzenia i zjawiska.

Wśród takich znaków czasów biskup wymienił ateizm, laicyzację, pragnienie pokoju, poszukiwanie fundamentalnych praw człowieka. „To wszystko pojawia się nieraz wśród ludzi, którzy nie odwołują się do Boga. Znajdują oni ostatecznie dobre wartości, tak np. jak szacunek do świata stworzonego, ale układają je w innej hierarchii, niż uczyniłby to człowiek wierzący” – zwrócił uwagę ordynariusz bielsko-żywiecki.

Biskup przypomniał, że z inicjatywy papieża Franciszka od dwóch lat 1 września obchodzony jest w Kościele Dzień Modlitw o Ochronę Stworzenia. Został on ustanowiony w odpowiedzi na trwający kryzys ekologiczny. „Do modlitwy i refleksji nad ochroną świata stworzonego wzywają nas zwierzchnicy Kościoła katolickiego i prawosławnego. To swoisty znak” – podkreślił biskup, przypominając o specjalnym przesłaniu, które papież przygotowywał wraz z prawosławnym patriarchą Konstantynopola, Bartłomiejem.

Na koniec biskup zachęcił, by zastanowić się, co możemy uczynić w swoim życiu, aby świat był „bardziej odpowiadający Bożym zamysłom, żeby był piękny, przyjazny wobec nas, coraz mniej niszczonego, degradowanego”.

Na początku liturgii słowa powitania wygłosił gospodarz niedzielnych dożynek – burmistrz Kęt, Jan Klęczar, na końcu zaś, za modlitwą podziękował starosta oświęcimski, Zbigniew Starzec. Z kolei diecezjalny duszpasterz rolników ks. Stanisław Kozieł podkreślił, że dożynki są okazją do dziękczynienia za dar ojczyźnej ziemi.

Uroczyste obchody rozpoczął korowód dożynkowy ze starostami dożynek. W tym roku byli to Iwona i Paweł Sarkowie z Bulowic. Wcześniej otwarto wystawę rolniczą z płodami rolnymi oraz maszynami rolniczymi.

Po nabożeństwie odbyła się część wieńcowa i występy artystyczne na terenie pobliskiego boiska szkolnego. Biskup, starosta i burmistrz wspólnie pokroili chleb dożynkowy.

DZIEŃ ŚRODKÓW SPOŁECZNEGO PRZEKAZU III NIEDZIELA WRZEŚNIA

Światowy Dzień Środków Społecznego Przekazu jest jedynym tego typu przedsięwzięciem o międzynarodowym zasięgu, zaproponowanym przez Sobór Watykański II, który w Dekrecie o środkach społecznego przekazu *Inter mirifica* z 4 grudnia 1963 r. (w punkcie 18) oświadczył:

"W celu skuteczniejszego umacniania różnorodnych form apostołstwa w zakresie środków społecznego przekazu, zgodnie z postanowieniem biskupów, należy ustanowić we wszystkich diecezjach świata dzień, w którym każdego roku wierni będą pouczani o swoich obowiązkach pod tym względem, zachęceni do zanoszenia w tej intencji modlitw i do składania na ten cel ofiar, które winny być przeznaczane na organizowanie i utrzymywanie instytucji i przedsięwzięć, popieranym na tym polu przez Kościół, stosownie do potrzeb świata katolickiego".

Po raz pierwszy Dzień Środków Społecznego Przekazu obchodzono na polecenie Pawła VI w niedzielę 7 maja 1967 r.; 1 maja tego roku papież ogłosił z tej okazji orędzie. Od tamtego czasu papieże ogłaszają z pewnym wyprzedzeniem najpierw hasło, a następnie orędzie na dany Dzień.

Początkowo dokument taki ukazywał się tuż przed samym Dniem, ale od 1986 r., gdy obchodzony był on po raz 20., przyjął się zwyczaj, że orędzie Ojca Świętego nosi datę 24 stycznia, gdy Kościół katolicki wspomina św. Franciszka Salezego, którego Pius XI ogłosił w 1923 patronem pisarzy katolickich i dziennikarzy. Hasło ogłaszane jest natomiast zgodnie z tradycją w dniu 29 września, w święto świętych archaniołów Michała, Rafała i Gabriela - św. Gabriel Archanioł jest bowiem patronem radiowców. Takie wyprzedzenie czasowe pozwala episkopatowi i diecezjom odpowiednio wcześniej przygotować własne obchody Dnia, uwzględniając treść przesłania papieskiego. Paweł VI ogłosił 12 takich dokumentów, Jan Paweł II - 27, a od roku 2006 tradycję tę kontynuował Benedykt XVI. Obecnie swoje orędzia kieruje także papież Franciszek.

W większości krajów Dzień ten obchodzi się w niedzielę przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego, ale episkopaty krajowe mogą też wyznaczać własne daty tego Dnia. **W Polsce jest on obchodzony w trzecią niedzielę września.**

Sprawami mediów zajmuje się Papieska Rada Środków Społecznego Przekazu, istniejąca pod tą nazwą od 1 marca 1989 r.; wcześniej była to Papieska Komisja ds. Środków Społecznego Przekazu, ustanowiona 2 kwietnia 1964 r., która z kolei kontynuowała działalność kilku innych instytucji watykańskich, powołanych głównie przez Piusa XII. W Konferencji Episkopatu Polski istnieje Rada do spraw Środków Społecznego Przekazu. Obecnie jej przewodniczącym jest abp Wacław Depo. Oprócz niego zasiadają w niej także bp Adam Lepa, bp Tadeusz Bronakowski i bp Józef Szamocki.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

24 NIEDZIELA ZWYKŁA
17 września 2017 roku

Obchodzimy dziś Niedzielę Środków Społecznego Przekazu. Modlimy się za wszystkich pracowników radia, telewizji, prasy by byli wiernymi przekazicielami prawdy.

- Nieszpory o godzinie 17.45, a Msza święta o godzinie 18.00.
- W poniedziałek Święto świętego Stanisława Kostki, zakonnika i Patrona Polski i młodzieży polskiej.
- W środę wspomnienie Świętych męczenników Andrzeja Kim Taegon, Pawła Hong Hasang i Towarzyszy.
- Po wieczornej Mszy świętej Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy - zachęcamy do pisania próśb i podziękowań.
- W czwartek Święto świętego Mateusza, Apostoła i Ewangelisty.
- W sobotę wspomnienie świętego Ojca Pio z Pietrelciny, kapłana.
- W przyszłą niedzielę Uroczystość Rocznicy Poświęcenia Katedry w Bielsku Białej.
- Po Mszy świętej o godzinie 11.45 błogosławieństwo dla rocznych dzieci.

Bóg zapłać za ofiary składane na potrzeby naszej parafii.

W KAPLICACH

W poniedziałek:

- Msza święta w Rycerze Dolnej o godzinie 17.00.
- W Rajczy Dolnej od godzinie 16.30 spowiedź z okazji Uroczystości odpustowej ku czci świętego Stanisława Kostki, a o godzinie 17.00 uroczysta Msza święta odpustowa - serdecznie zapraszamy wszystkich, a w szczególności młodzież naszej parafii.
- We wtorek Msza święta w Rajczy Dolnej o godzinie 17.00.

**INTENCJE MSZALNE
OD 18 DO 24 WRZEŚNIA
2017 ROKU**

**PONIEDZIAŁEK 18 WRZEŚNIA
ŚWIĘTEGO STANISŁAWA KOSTKI**

- 6.30 † *Helena Zwardoń.*
7.00 - *O zdrowie i błogosławieństwo Boże, opiekę Matki Bożej Kazimierzowskiej dla księży i kleryków pracujących w Rajczy i o powołania kapłańskie z Róży zelatorki Pytlarzowej.*
18.00 † *Józef i Władysław Krzepina, rodzice Władysław i Janina.*
Rajcza Dolna : 17.00 - *Dziękczynna za tegoroczne zbiory od mieszkańców Rajczy Dolnej.*
Rycerka Dolna : 17.00 † *Ignacy Pindel, teściowie Stanisława i Władysław, wnuk Gniewko.*

WTOREK 19 WRZEŚNIA

- 6.30 † *Milan Rajcan.*
7.00 † *Anna i Józef Rajcan.*
18.00 † *Czesław i Wiktoria Jaszczurowscy, syn Władysław, wnuki Teresa i Marek.*
Rajcza Dolna : 17.00 - *O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla kobiet z Róży zelatorki Langer.*

**ŚRODA 20 WRZEŚNIA
ŚWIĘTYCH ANDRZEJA, PAWŁA I TOWARZYSZY**

- 6.30 † *Jadwiga Wiercigroch.*
7.00 † *Anna i Michał Piątek, Franciszek Piela, Rafał Ratkowski.*
18.00 † *Maria Tyrlik, Maria i Franciszek Gałuszka, syn Józef w rocznicę śmierci.*

**CZWARTEK 21 WRZEŚNIA
ŚWIĘTEGO MATEUSZA**

- 6.30 † *Dariusz Kociolek.*
7.00 † *Za dusze w czyścicu cierpiące.*
18.00 † *Anna Patrias, syn Krzysztof, rodzice.*

PIĄTEK 22 WRZEŚNIA

- 6.30 † *Hermina i Jan Wejchenig, rodzice, teściowie.*
7.00 † *Jan Misiarz.*
18.00 † *Maria i Michał Dziergas, synowie, synowe i wnuki.*

**SOBOTA 23 WRZEŚNIA
ŚWIĘTEGO OJCA PIO**

- 6.30 † *Barbara i Michał Wiercigroch w 9 rocznicę śmierci.*
7.00 † *Franciszek Kotrys, córka Maria, zięć Janusz.*
18.00 † *Władysław i Franciszka Pomietło w rocznicę śmierci.*

**NIEDZIELA 24 WRZEŚNIA
25 NIEDZIELA ZWYKŁA**

- 7.00 † *Helena Wawrzos w 4 rocznicę śmierci, mąż Rudolf, córka Maria.*
9.00 † *Michał i Stanisława Hutyra.*
10.30 † *Ewa Ślezińska w rocznicę śmierci.*
11.45 † *Antonina, Aniela, Józef, Jan i Ludwik Szatanik.*
18.00 † *Krzysztof Szczotka w rocznicę śmierci, Marian Capanda.*
Rajcza Dolna : 8.00 † *Stefan Zajac, rodzice.*
Rycerka Dolna : 9.30 † *O błogosławieństwo Boże i opiekę Matki Bożej Kazimierzowskiej dla Służby Liturgicznej z Rycerki Dolnej.*
Nickulina : 11.00 † *Władysław Golek, synowie i rodzice.*

LIST Z WAKACJI

Skończyły się, czekałeś na nie cały rok?

Były słoneczne – czy w duszy także?

Z pewnością, jeśli udało się pomyśleć, zaczynając od: dziękuję.

Dziękuję, mój Boże, że dałeś mi życie, łaskę wiary i możliwość istnienia w tak pięknym świecie.

Kiedy patrzę na to, co wokół i mogę zacząć od Dziękuję – czyż nie jest to łaska od Boga? [Nawet jeśli noc czarna wyziera zza rogu – to pewnie też czemuś służy. Wtedy uciekam do Jezusa i proszę:

„Jezu, Ty się tym zajmij”.

A Jezus w akcie oddania mówi do duszy:

„Oddaj mi swoje sprawy, a wszystko się uspokoi...”*

Dlatego gdy nie mam już siły, staram się choć na chwilę zamknąć oczy i proszę: Jezu, Ty się tym zajmij. A gdy je otwieram, dziękuję Bogu, że jeszcze jestem, jak ktoś powiedział:

„Jeśli obudziłeś się dziś,
to znaczy,
że Bóg z Tobą nie skończył.
Jeśli żyjesz,
to jest ku temu jakiś powód.
Zapewne nie jeden”.

* z modlitwy księdza Dolindo Ruotolo

– „Jezu Ty się tym zajmij”